

Pastori

SAKARI JOHANNES LEHTONEN

on syntynyt 25. 11. 1903 Tampereella. Toimittuaan ensiksi Tampereen papiston apulaisena hänet 15. 6. 1929 määrättiin Viipurin maaseurakunnan läntisten esikaupunkien papiksi ja v. 1932 tuomiokirkkoseurakunnan papiston apulaiseksi. Tätä tehtävää hän hoiteli vainovuosiin saakka.

Osta silmävoidetta, että näkisit

Ilm. 3: 17—18.

Vähässä Aasiassa oli Lykuksen laaksossa Syyrian Antiokus II:n perustama kaupunki, jolle hallitsija puolisonsa Laodiken mukaan oli antanut nimen Laodikea. Alueensa hedelmällisyydellä, runsaalla villantuotannolla, kaupalla ja teollisuudella se oli kohonnut hyvin vauraaksi. Kristinusko levisi sinne jo hyvin varhain. Apostoli Paavali on kirjoittanut tälle seurakunnalle kirjeen, joka kuitenkin on kadonnut. Vielä nytkin todistavat mahtavat rauniot kaupungin muinaista komeutta.

Patmoksen suurella näkijällä Johanneksella oli asiaa Vähän Aasian seurakunnille ja niitten johtajille. Efeson, Smyrnan, Pergamon, Tyatiran, Sardeen, Filadelfian ja Laodikean seurakunnille on kullekin apostolin sana, jotka voimme lukea ilmestyskirjan toisessa ja kolmannessa luvussa.

»Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.

Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit».

Laodikea oli roomalaisaikana kukoistava kauppakaupunki, kuuluisa villateollisuudestaan ja lääkärikoulustaan. Lähetyskirje Laodikean seurakunnalle viittaa ilmeisesti puhuessaan rikkaudesta, vaatteista ja silmävoiteesta juuri niihin seikkoihin, joista Laodikea silloin tunnettiin.

Maallisessa rikkaudessa on rikkauden viettelys. Rikkaasta nuorukaisesta Jeesus sanoi: »Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on paljon tavaraa, tulla sisälle Jumalan valtakuntaan». Tosin hän ei sanonut: rikkaan on mahdotonta tulla sisälle Jumalan valtakuntaan. Kun opetuslapset kiinnittivät tähän tosiasiaan huomionsa ja rikkaan nuorukaisen takia olivat murheissaan, niin Jeesus sanoi: »Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista».

Köyhyys sinänsä ei ole ehto Jumalan valtakuntaan pääsemiseen. Köyhyydellä on samaten omat viettelyksensä. Ehkäpä suuremmatkin kuin rikkaudessa. Mutta kyllä se lopulta on yksin Jumala, joka pelastaa ihmisen synnin merestä Jumalan valtakuntaan, hukkumasta pelastuslaivaan. Vain Jumalalle on mahdollista johtaa ihminen, rikas ja köyhä, sisälle armon valtakuntaan. Ja tämä tapahtuu yksinomaan armosta.

Kun sanoma sovitetusta Jumalasta otetaan vastaan täällä synnin maailmassa, koetaan pelastus. Jeesus on meidän vanhurskautemme. Jeesuksen tähden ei meille lueta meidän syntejämme, vaan ne annetaan anteeksi. Niitä ei lueta meille.

Tämän sovintosaarnan olivat laodikealaiset kerran ottaneet vastaan. He olivat päässeet sisälle Jumalan valtakuntaan. Ehkä he olivat olleet palaviakin uskossaan ja rakkaudessaan. Mutta he olivat langenneet rikkauden viettelykseen ja tulleet penseiksi.

Ensimmäinen into oli laannut, tilalle oli tullut kuollut usko. Sellaisessa tilassaan he olivat tuomion alaiset. He eivät tosin nähneet omaa vaaranalaista tilaansa. He sanoivat: me olemme rikkaita, me emme mitään tarvitse. Mutta juuri siksi heille piti sanoa: juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

Onko tämä myöskin meidän tilamme? Onko Herran sana myös tänä aikana Suomen seurakunnille: sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja alaston? Luulemmeko itsemme rikkaiksi, kun meillä on Jumalan sana ja sakramentit? Kun meillä on kirkon ovet avoinna ja herätyskokouksia ja hartaustilaisuuksia pidetään ennätysmäärin? — —

Ja onko tämä sinun tilasi, sinä sanankuulija tai -julistaja? Kyllä, olet paljon saanut rikkautta ylhäältä, kun olet kerran tullut synnin ja armon tuntemiseen. Oli suuri lahja ylhäältä, kun Jumala lunasti sinut kadotetun ja tuomitun ihmisen. Mutta oletko sitten langennut ei vain maallisen rikkauden vaan myöskin hengellisen rikkauden takia paulaan, niin että luulet olevasi rikas, vaikka tosiasiassa olet kurja ja alaston, jopa sellainen, että sinun alastomuutesi häpeä näkyy?

Herra herättäköön meitä tänä päivänä sekä suruttomuuden että myöskin hengellisen kuoleman unesta!

Meitä neuvoo sana ostamaan tulessa puhdistettua kultaa, että rikastuisimme. Me tarvitsemme lisäksi valkeat vaatteet ja silmävoidetta, jotta näkisimme.

Pyhä Henki, totuuden henki on paras silmävoide. Suomen Lähetysseuran kustannuksella on ilmestynyt kirjanen nimeltä »Ihmissydän», jossa on kuvasarja teksteineen. Monien hurskaiden ihmisten pyynnöstä se ilmestyi saksaksi v. 1732 ranskan kielestä käännettynä. Sen nimeksi pantiin: »Hengellinen sielun kuvastin, josta jokainen pelastusta kaipaava ihminen voi nähdä itsensä, tuntea oman sielunsa tilan ja sovittaa sen mukaan elämänvaelluksensa hyödyllisesti».

Sata vuotta myöhemmin saksalainen pappismies Johannes

Gossner laati tälle kuvasarjalle selitykset. Tässä kirjassa on kuvat ja selitykset ihmissydämen erilaisista tiloista. Niinpä on siellä myöskin Laodikean seurakunnan jäsenten sydämen tila. Kuudes kuva tässä kirjassa nim. on juuri sellaisen ihmisen sydämen tila, jonka into on kylmennyt ja rakkaus maailmaan herännyt. Sydämen sisimmässä ovat Jeesuksen kärsimyksen merkit vähentyneet ja armon liekit sammuneet, usko on himmentynyt ja sen valo ja loiste kadonnut. Ihminen käy silloin hyvässä penseäksi ja uneliaaksi, laiminlyö rukouksen ja valvomisen, mutta katselee sen sijaan pirteästi tämän maailman turhuutta ja antautuu yhä enemmän nauttimaan tämän maailman ja lihan iloja, kunniaa ja tyydytystä.

Maailmaa kuvaa miekkamies, joka tunkeutuu väkivalloin sydämeen sisälle. Ja kun ihmisellä ei ole uskonvoimaa, ei rohkeutta, uskon valoa eikä rakkautta, niin sydän tulee valloitetuksi. Paikalle joutuu silloin myös saatana joukkoineen ja päästää sydämeen nuo hirmuiset petoeläimet: riikinkukon, joka edustaa ylpeyttä; pukin, joka edustaa irstaisuutta ja saastaisuutta; sian, joka edustaa kohtuuttomuutta; sammakon, joka kuvaa himoa; käärmeen, joka kuvaa kateutta ja vahingoniloa; tiikerin, joka kuvaa vihaa ja kostonhimoa sekä kilpikonnan, joka kuvaa laiskuutta.

Ihminen luulee olevansa rikas, kun Kristuksen kärsimyksen merkit juuri olivat hänen sydämessään, niiden lämpö vielä tuntuu siellä. Mutta tosiasiassa hän on köyhä ja kurja ja alaston.

Tällaiselle ihmiselle on p. Henki, totuuden henki ainoa silmävoide, joka avaa näkemään todellisen tilan ja johtaa ihmisen kauhistumaan omaa tilaansa.

Silloin aletaan kysyä, missä ovat minun valkeat vaatteeni, ja mistä saisin tulessa puhdistettua kultaa?

Tänä päivänä vielä kaikuu sovintosaarna keskuudessamme. Jeesuksen Kristuksen kärsiminen ja kuolema ristinpuulla asetetaan vielä tänään katseltavaksemme, jotta siitä saisimme tulessa puhdistettua kultaa ja valkeat vaatteet yllemme.

Jos siis on niitä, jotka Laodikean seurakuntaväen kanssa ovat hyljänneet ensimmäisen rakkautensa, muistakaa, mistä olette langenneet pois ja tehkää parannus. Alkakaa tehdä niitä ensimmäisiä tekoja. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille!

Tuntuu siltä, että elämme lopun aikaa. Puoliyön hetki lähestyy. Tulee yö, jolloin ei enää katoamatonta elämän sanaa saarnata. Jolloin olemme ilman kaikkea valoa. Jolloin Jumalan sana otetaan meiltä pois.

Silloin kyllä havaitsemme oman köyhyytemme.

Mutta havaitkaamme se nyt jo, kun vielä voimme saada oman tosiasiallisen köyhyytemme tilalle tosi rikkauden. Oman alastomuutemme peitteeksi vanhurskauden vaatteet ja omaan sokeuteemme silmävoidetta, joka auttaa meidät näkemään.

Sakari Lehtonen.